

Novi občinski proračun je preračunjen za leto 1936-37 sledeče: Osebnih izdatki 67.590 Din, imovinska varnost 32.000 Din, gradbena stroka 23.160 Din, gospodarstvo 12.600 Din, zdravje 3000 Din, občinsko gospodarstvo in podjetja 17.600 Din, pokojnine 1800 Din, razno 8.900 D, skupni izdatki pa 1.400.925 Din. Dohodki se krijejo z izdatki. Proračun ubožnega sklada izkazuje 5250 Din dohodkov in 35.500 Din izdatkov. Primanjkljaj prispeva občina z rednim prispevkom.

Lendava. Zapustil je Lendavo upravnik tuk. pošte g. Zgur Vinko. Bil je v Lendavi 16 let in nas je tako do dobra spoznal. Želimo le, da bi nas ohranil v prijetnem spominu. Premeščen je bil v Maribor.

Sv. Sebeščan. Na Marijin praznik 25. marca smo imeli slovesnost, ki nam ostane še dolgo v spominu. Bil je slovesen sprejem v novoustanovljeni Marijin vrtci. Otroci so se zbrali s svojim katehetom v šoli, odkoder so šli v procesiji v cerkev med pritrkavanjem zvonov. Deklice so bile bele oblečene in vse z venčkom-rožmarinom na glavi. Po prihodu v cerkev so otroci takoj zapeli »O Brezmadežna«. Po kratkem nagovoru je bil sprejem in razdelitev svetinjc. Po sprejemu so otroci zapeli še »V Marijinem vrtcu«, nakar se je začela sv. maša. Med sv. mašo so peli otroci in to v splošno zadovoljnost vseh. Posebno ganljivo je bilo poslušati te Marijine otroke, ko so pred sv. obhajilom tako z občutkom peli »Jezus hoče v srce priti«. Krasno se je razlegala po sv. maši v naši mali cerkvi himna »Povsod Bog«. V nabito polni cerkvi je bilo tudi več protestantov, ki so prišli gledat in poslušat naše pridne otroke. Po slovesnosti je g. katehet še otroke večkrat slikal. — Materinski dan bomo obhajali meseca maja. — Okrog naše cerkve smo prekopali zemljo in naredili lepe grede, kjer bodo cvetele lepe rože. — Orglje smo dali popraviti, ker so bile že res potrebne temeljitega popravila.

Sv. Sebeščan. Naši gasilci so si nabavili nove obleke, pa je več gasilcev tako siromašnih, da sami ne morejo plačati obleke, društvo pa tudi nima posebnih dohodkov. Za kritje teh stroškov priredijo naši gasilci v znani gostilni Zeko veselico na velikonočni pondeljek. Tukaj na Goričkem so veselice mirne, ne pride ob takih

prilikah do preprirov, kaj še do ubojev. — Poročali smo vam v časopisih, da pokažemo drugim župnijam, da pri nas katoliško časopisje napreduje, katerega katoliškega časopisa se pa ljudje oklenejo, je za katoliško stvar vse eno, na osebne koristi se pa ne more gledati. Statistiko smo zbrali po izjavi družin samih, pa

PROTI TRDI STOLICI IN HEMOROIDOM, SPREMLJANIM S PRITISKOM KRVIL, MOČNIM UTRIPANJEM SRCA, GLAVOBOLU, je naravna

FRANZ-JOSEFOVA

grenčica že davno preskušeno domače sredstvo. Prava

FRANZ-JOSEFOVA

voda deluje milo in zanesljivo odpira, a poleg tega niti v zastarelih primerih ne odreče.

Oglaš. red. št. br. 39.474/35

samo katoliških družin, če ima kaka protestantovska družina katoliški list, tega ne vemo. Tako smo zbrali tudi statistiko za lansko leto. Ne razumemo, iz kakega razloga bi dru-

Hajdina. Na praznik Marijinega Oznanjenja so naše katoliške organizacije z združenimi močmi priredile prav posrečeno materinsko proslavo, katere se je udeležila ne le mladina, ampak tudi odrasli v častnem številu. Vsi udeleženci so prišli do prepričanja, da le naša stara preizkušena društva, ki temeljijo na katoliških načelih, zmorejo take priradne prireditve, medtem, ko ona društva izza novejših dni ne vedo drugega, ko samo nekatke tekme, in še te ob nedeljah in praznikih, da se Gospodovi dnevi skrunijo. Zato pa velja in gre od ust do ust le geslo: »Bodi včlanjen pri Bralnem društvu oziroma pri Krščanski ženski zvezi! Tako bo naša mladina vsestransko izobrazbo imela in srečnejša ji bo njena bodočnost!

St. Vid pri Ptuj. Naše prosvetno društvo je priredilo na praznik Marijinega oznanjenja materinski dan. Slavnostni govor je imel nekdanji

žine navajale neresnice. Navedli smo iste podatke, kot so bili v »Slovincu« in tam smo videli tudi popravek. V popravku se trdi, da so zgubile »Novine« letos le 15 naročnikov. V fari imamo 11 vasi in samo tu pri Sebeščanu so izgubile »Novine« letos 11 naročnikov in v Šalamencih 6, to je že 17 itd. Napredovale niso v nobeni vasi. Ne píšemo to iz kake mržnje, ne, samo zato, da ne bi naši naročniki dobili vtisa, da poročevalec nalašč poroča neresnične podatke. Priporočamo tudi mi »Novine«, vendar pa ne valjujemo nikomur ne »Slovenskega gospodarja« in ne »Novin«. Če prihaja v farno več »Novin«, kot smo mi trdili, je mogoče, mi smo le trdili, koliko je naročnikov. Bodimo vsi zadovoljni, da naše katoliško časopisje, vse eno katero, napreduje! To je naša zadnja beseda glede te statistike.

Pozabljivci, plačajte naročnino!

Krog. Pri nas bodo še letos zidali šolo, ozir. stanovanje za učitelje in še en razred in dvorano. Tako, da bomo imeli štiri učilnice. Denarja imamo okrog 60.000 Din.

dolgoletni šentvidski župnik p. Alfonz Svet. Igra »Zlata mamica« je prav lepo uspela in napravila na vse globok vtis. Zelo lepo je deklamirala Mielka Vaupotič »Naše mamice«. Tudi najmanjše ljubljenske mamice so pokazale ljubezen do svojih dobrotnic s spevoigrice »Naše mamice«, ki so jo izvedle zelo srčkan in žele zato mnogo priznanja. Veličastna sklepna živa slika »Otroci veselijo okrog mamice srečne«, je zaključila to lepo prireditev. Prireditve bo ostala vsem v lepem spominu, društvu pa služi v ponos in čast.

Središče. Narodna prosveta vprizori v dneh 5. aprila (cvetna nedelja) in 13. aprila (velikonočni pondeljek) »Slovenski pasifon«, dramo 14 slikah. Prva predstava se vrši ob pol 8. uri zvečer, druga pa ob treh popoldne. Pridite in oglejte si to veliko odersko delo, ki ga znatno dopolnjujejo kostumi, petje in obširen scenični material.

Ljutomer. Na cvetno nedeljo popoldne ob pol štirih naše Prosvetno društvo ponovno vprizori krasno zgodovinsko igro »Mutek osojski«, ki jo je po Aškerčevi baladi napisal domačin Anton

dan na dan od rane zore do pozne noči v gozdu. Sam je podiral, sam klestil in lupil in vlačil hlude v graben. Močen je bil za dva, sčasom pa se je tako izuril, da bi tudi trije drvarji težko bili kaj več napravili kakor on sam. Konec junija je bilo že kakih petdeset hlovov v grabnu, kraj julija že osemdeset. Videti je bilo, da se mu bo posrečilo, in večkrat je pri sebi računal, da bo zaslužil vsaj dvajset tisoč dinarjev, če Bog da. S tem denarjem bi zmozel jeseni kako večjo kupčijo in drugo leto bi se ogledal za kako kmetijo.

Toda namesto sreče ga je zadela nova nesreča in ga strahovito udarila.

Na Veliko Gospojnico je bilo tako soparično, kakor prej ves julij ne. Ze med pranganjem so se zbirale na vrhovih črne kepe. Videti je bilo, da se kuha nevihta. Tako je bilo do večera. Ko je sonce zašlo, so se jeli črni oblaki na vso moč poditi. Od dveh strani je zapiskal veter in se nad Podkrajem divje zavrtel. Bliskalo je venomer, da so se ognjene kače vlekale kakor verige brez konca od neba do zemlje. Grmelo in treskalo je, da so ječale gore. Potem se je utrgal oblak in razlil neznansko mnogo vode.

Lilo je kake četrt ure; potem se je poglelo. Toda v višavah je še vedno hrumelo, z novo silo so zaplesali viharji, znova so se vžgali bliski in bičali nočno nebo. Po lesovih je tulilo in pokalo, od sten

je odmevalo, grmelo je brez prestanka, cele minute je žarelo, vmes pa so stokali in zdihovali zvonovi. Treska in hudega vremena — reši nas, o Gospod!

Drugi oblak se je utrgal in se usul na vas. Cesta je bila podobna potoku, po oknih je šklepetalo, kakor da suje tudi točo.

Proti polnoči so bliski ugasnili in gromi utihnili; šumel je le še enakomeren, gost dež.

Podkrajčani, ki so dozdaj bdeli v strahu in molitvi okoli blagoslovljenih sveč, so mirno zaspali. Drugo jutro jih je obšla žalost, ko so našli polja in travnike na oni strani Bistrice na tolsto pokrite s kamenjem in peskom. Kakor pa je Suhi graben divjal, kaj takega pa niti najstarejši občani niso pomnili.

Najhuje razdejano je bilo Blazinovo zemljišče, prav tisto pri vodi, na katerem je bil Tevž vknjižen. Prestrašen je šel mimo in gledal nekdanje lepe polje, ki ga je razrila voda in nasula nanj pečevja in vejevja.

Še večja groza pa ga je čakala zgoraj v Suhem grabnu. Struga je bila razrita, da je ni bilo spoznati. Tu se je kopičil pesek, tam je zijala gola skladovnica skal, drevje je ležalo navzkriž. Moj Bog, saj tu dol svojega lesa ne bo mogel spraviti, ali pa bo moral za spravo toliko dati, da ne bo ničesar zaslužil!

Ko je prilezel do frate, je videl, da nima več kaj spravljati. Ker graben tu ni bil strm, je hudournik

vi preminulega Lidj Jessu in po njegovi smrti pa njegovega še živčnega brata, ki bi naj zasedel prestol kot Menelika II., dasi ni povsem pri vseh petih.

Najbolj so se do sedaj trudili Italijani,

da bi se polastili slaboumnega Menelika II. in bi z njim pregnali s prestola sedaj vladajočega neguša, kar jim je pa doslej že parkrat spodletelo.

Menelika II.

In njegovo mater ekscesarico Fatumato Abubakar straži francoski guverner in je v zadnjem času odstranil iz bližine cesarskega potomstva vse one, ki so si, najeti od Italije in drugih držav, prizadevali, da bi zvalili Me-

Brumen od Sv. Križa pri Ljutomeru. Igra je že pri prvi predstavi vzbudila veliko pozornost. Po vsebini tudi spada v postni čas, saj predstavlja kesanje in pokoro nad grehom. Vse okoličane, zlasti pa Križovčane, odkoder je doma avtor, vabimo, da pridejo tega dne v Ljutomer in si ogledajo »Osojskega muteca«. Na bode Vam žal!

Sv. Križ pri Ljutomeru. Bralno društvo priredi na velikonočni pondeljek vojno dramo v petih dejanjih »Živ pokopanc«.

Leskovec. Oznanjenje Marijino! Ta praznik smo letos popolnoma posvetili Mariji. Zarano so imele matere svoj nauk, pri poznem opravi tu pa dekleta. Popoldne je bilo na novo sprejetih v Marijino družbo nad 60 deklet. Marijina proslava se je končala popoldne po večernicah v šoli s prelepo duhovno igro »Theophilus«. V

dobro uspeli igri smo gledali ponazorjeno moč in veličino Matere božje, ki se tudi za največjega grešnika poteguje, ako se le skesano k njej zateče, kakor Theophilus. Marija, Mati čudovita, čuvaj našo mladino pogube! Želimo, da bi se ta prelepa igra ponovila!

Šmarje pri Jelšah. Naš Katoliški dom se ni sprejel med svoje stene toliko občinstva in tudi ne igralcev, odkar stoji, kakor na Marijin praznik, ko so naši poštvovalni člani in članice spravili na oder res lepi Meškov »Pasijon, Kristusovo trpljenje«. Prav je prerokoval »Slovenski gospodar«, da je Meškov »Pasijon« res naš in da ne bodo mogli iti naši odri mimo njega. Pri nas je žel v vsakem oziru naravnost velikanški uspeh. Za cvetno nedeljo 5. aprila, ko ponovimo »Kristusovo trpljenje«, se nam obeta zopet velik obisk. Vabimo vse naše prijatelje od blizu in daleč!

leopali daleč na okoli znanega viničarja Franca Ahman, ki je bil skoraj pol stoletja kot vinčar pri istem gospodarju.

Sv. Urban pri Ptuj. Zalostno vest so nam sporočili iz ptujske bolnice, da je 12. marca umrla Marija Preložnik, ki je več let bolehal ter iskala v bolnici ozdravljenje. Mesto zdravja pa je prišla smrt. Pogreba, ki se je vršil dne 14. marca v Ptuj na mestno pokopališče, sta se udeležila tudi dva brata orožnika Vinko in Franc Preložnik, ki sta sedaj v patroljni šoli v Ljubljani. Rajna naj počiva v miru, preostalim naše sožalje!

Ljutomer. Umrla je v Ljutomeru Skuhalova Johana, kakor so jo običajno imenovali, sicer se je pa pisala Šumenjak. Bila je gospodinja znanega ljutomerskega pesnika Petra Skuhala. Doživela je veliko starost 84 let. Njeno posestvo, nekdanja last Petra Skuhala, je že lansko leto kupil g. Zacherl. Skuhalovi Johani pa daj Bog večni mir!

Veržej. V nedeljo, 29. marca, je umrl Peter Strajnsak, posestnik, po dovršenem 77. letu. Bil je dolgoleten naročnik »Slovenskega gospodarja«, vrl krščanski mož, ki je svoje otroke vzgojil v strogo krščanskem duhu. Naj počiva v miru! Ženi vdovi in dvema sinoma naše sožalje!

Zusem pri Celju. Dne 23. marca je umrl na žusmu 85 letni Jožef Petrinač. Bil je dober oče, skrben in miren gospodar. Splošno je bil priljubljen pri vseh. Vedel je dosti povedati od nekdanjega gradu »Tinje« in pokopališča iz rimskih časov. Izkopal je tudi neke kamenite plošče z napisi iz rimskih časov, katere je pozneje poslal v muzej. Bil je tudi naročnik »Slov. Gospodarja« do lanskega leta. Kako priljubljen je bil pri ljudeh, je pokazal njegov pogreb. Vsi, ki so ga poznali, ga bodo ohranili v trajnem spominu. Naj mu bo zemljica lahka! Ostali rodbini izrekamo najgloblje sožalje!

Ali si že obnovil naročnino?

„Slov. Gospodar“ stane:

celoletno Din 32.—

polletno Din 16.—

četrtletno Din 9.—

Odprta noč in dan so groba vrata.

Razbor pri Slovenjgradcu. Dne 23. marca smo spremljali k večnemu počitku prevžitkarja Sovine Jakoba, s katerim smo izgubili iz naših vrst res vzor moža, pravega poštenjaka, ki je bil pravi značaj in tip pristnega slovenskega kmeta, kateremu je ljubi Bog naklonil 84 let bivanja v tej solzni dolini. Pokojni je bil odlični gospodar ter je tudi dolga leta sodeloval v raznih odborih kot značajan odbornik ter je bil dolga leta župan bivše občine Razbor pri Slov. Gradcu. Upamo in iskreno želimo, da bi mu Najvišji podelil na onem svetu najlepše plačilo za njegovo pravičnost in njegova dobra dela. Svoje posestvo je že pred nekaj leti izročil svojemu sinu, ki je po vzgledu svojega očeta ravno tako napreden in značajan gospodar in zelo skrben družinski oče.

Sv. Kunigunda na Pohorju. Umrl je 16. III. Marko Kropej, prevžitkar, po domače Kugler, v 72. letu svoje starosti, pokopan pa je na praznik sv. Jožefa ob ogromni udeležbi ljudstva. Bil je značajan mož, v čigar hišo prihaja naš »Slovenski gospodar« že 42 let. Bil je izvrsten

tesarski mojster, 11 let je bil župan tukajšnje občine in to od leta 1912 do 1923. 6 let načelnik šole, 30 let odbornik tukajšnje Hranilnice in posojilnice, tudi je bil odbornik živinorejske zadruge. Nakopal si je bolezen, srčno vodeniko, ki ga je priklenila na bolniško postelj in prerano spravila v grob. Njegovega pogreba se je udeležila mnogobrojna množica. Poslovilne besede mu je govoril g. župnik v cerkvi s prižnice. Vsemogočni daj njegovi duši večni pokoj! Ženi vdovi, sinu, hčerki pa naše prav iskreno sožalje!

Sv. Jakob v Slov. gorinah. V najlepši moški dobi 42 let je umrl kmet Alojzij Jamernik iz Počenika. Rajni je bil zvest naročnik našega »Slovenskega gospodarja« ter vzgleden gospodar. Zapušča ženo in pet nedoraslih otrok. Blagopokojnemu svetila večna luč, preostalim naše sožalje!

Sv. Jakob v Slov. gorinah. Smrt nam je zadnji čas pobrala nekaj odličnih mož. Pred pol letom smo izgubili odličnega in uglednega gospodarja Gabrijela Molnar, te dni pa smo po-

nelika II. in njegovo mater izven varnostnega območja Francije in da bi bila koj pri roki, če bi nastopila prilika, da bi se moral odreči abesinski kroni sedajni vladar Haile Selassie.

Menelik II. in njegova mati dobivata iz posebne fondacije francoske Somalije pokojnino, s katero se preživljata.

Spomenik leta 1895 padlim Italijanom.

Zadnje dni so se vršili med Italijani in Abesinci srditi boji na severu med 3400 m visokim hribom Amba Aladži in Ašangi jezerom. Na gori Amba Aladži je padel 7. dec. 1895 italijanski major Toselli s svojim bataljonom. Italijanske čete

pustil tod toliko tega, kar je drlo z njim, da je bila več kakor polovica lesa pokopana pod zemljo.

Ves iz sebe je dolgo strmel v to razdejanje. Potem je počenil na hlod in si z rokami podprl glavo.

Kaj zdaj?

Do Novega leta ne zmore denarja za les. Če pa ne bo plačal, ga bodo kmetje tožili. Potem bo moral priznati, da nima denarja. In nihče mu ne bo verjel... Izpričati bo moral, kam je del izkupiček za Dvornikovo — in nič drugega mu ne bo ostalo: izdati bo moral skrivnost in osramotiti očeta in vso rodovino... Ali tega ne bo! Nikoli ne bo! Ne, ne! — Toda kaj, če ne bo povedal resnice? Rekli bodo, da skriva denar, in obsodili ga bodo kot goljufa in vtaknili v ječo.

»O Bog, moj Bog! Kako moreš ubogega človeka tako zapustiti?«

Tedaj mu je šinila glava pokonci. Saj še ima denar. Pri Blazinovih ga ima, nekaj bo še za les tudi dobil; vse skup bo več ko dovolj, da poplača kmete v Rovtah. Če bo od Blazinovih le dobil! Zdaj, ko jih je nesreča obiskala! Pa ne more drugače... Kaj bo to spet marnjev! Res je strašno in ne bi tega nikoli storil, čeprav so mu toliko hudega prizadeli; saj ve, da se je tudi tista pustna norčija v Blazinovih glavah spočela... Zaškripal je z zobmi...

Ne, iz jeze, iz sovraštva, zavoljo maščevanja ne dela tega, ampak ker mora, ker drugače ne more... Vsak je sebi najbližji. Pri Blazinovih je v nevarnosti dom, pri njem pa zadnji košček časti, da ga reši in da ne zajde v ječo. Zato mora, mora tirjati Blazinove.

Da bi se otresel težkih misli, je poizkusil delati. Toda danes mu ni šlo od rok in zato se je kmalu vrnil s pobešeno glavo domov.

Že drugi dan se je oglasil pri Blazinovih in povedal, da ga je sila nagnala in da je prišel po denar. Najprej so ga gledali, potem pa so jeli vpiti in kričati in le malo je manjkalo, da ženske niso skočile vanj.

»Bodite pametni, ne more biti drugače,« je dejal mirno; »ako mi v štirih tednih vrnete, vam pustim obresti za zadnji dve leti.«

»Kaj boš puščal, ti salamenski skopuh!« je hreščala stara Blazinovka in ga s strupenimi očmi prebadala. »Ničesar ne plačamo, najmanj zdaj, ko nas je zadela taka nesreča.«

»Tudi mene je,« je odvrnil.

»Seveda! Tistih nekoliko dreves še besede ni vredno!« se je penila. »Naj bi te le bilo zadelo! Podgane pa miši naj ti požrejo tvoje jurijske in tati naj jih dobijo!«

»Ali mi torej nočete vrniti?« jo je prekinil.